
TIFLIS, MARRASKUUN 20 PÄIVÄNÄ 1905

Venäjän Suuri Vallankumous on alkanut! Me olemme jo eläneet tämän vallankumouksen ensimmäisen uhkaavan näytöksen, joka päättyi muodollisesti lokakuun 17 päivän manifestiin. „Jumalan armosta“ itsevaltias tsaari kumarsi „kruunatulla päällään“ vallankumoukselliselle kansalle ja lupasi sille „kansalaisvapauden järkkymättömät perustukset“.

Mutta tämä oli vasta ensimmäinen näytös. Tämä on vasta lopun alkua. Me elämme Venäjän Suuren Vallankumouksen arvoa vastaavien suurten tapahtumain aattoa. Nuo tapahtumat lähestyvät meitä historian väistämättömällä ankaruudella, rautaisella välttämättömyydellä. Tsaari ja kansa, tsaarin itsevaltius ja kansan itsevaltius ovat kaksi toisilleen vihamielistä, suoraan vastakkaista perustusta. Toisen tappio ja toisen voitto voi olla vain niiden välisen ratkaisevan ottelun tulos, raivokkaan taistelun tulos, taistelun, jota käydään elämästä ja kuolemasta. Tuota taistelua ei ole vielä ollut. Se on edessä. Ja Venäjän vallankumouksen jättiläinen, koko Venäjän proletariaatti, valmistautuu siihen kaikin voimin, kaikin keinoin.

Liberaalinen porvaristo yrittää ehkäistä tätä kohta-
lokasta ottelua. Se on sitä mieltä, että on jo aika tehdä
loppu „anarkiasta“ ja alkaa rauhallinen „luova“ työ,
„valtiollinen rakennustyö“. Se on oikeassa. Sille riittää
se, minkä proletariaatti jo kiskaisi tsarismilta ensim-
mäisen vallankumouksellisen esiintymisensä aikana.
Se voi nyt pelkäämättä solmia liiton — liiton itselleen
edullisilla ehdoilla — tsaarin hallituksen kanssa ja
lähteä yhdistetyin voimin yhteistä vihollista vastaan,
omaa „haudankaivajaansa“, vallankumouksellista pro-
letariaattia vastaan. Porvarillinen vapaus, riistovapaus,
on jo taattu, ja se sille riittää täydellisesti. Venäjän
porvaristo, joka ei ole ollut hetkeäkään vallankumouk-
sellinen, menee jo avoimesti taantumuksen puolelle.
Terve menoa! Me emme tule erikoisesti murehtimaan
sen johdosta. Vallankumouksen kohtalo ei ole koskaan
ollut liberalismiin käsissä. Venäjän vallankumouksen
kulku ja lopputulos riippuvat kokonaan vallankumouk-
sellisen proletariaatin ja vallankumouksellisen talon-
poikaiston käyttäytymisestä.

Sosialidemokratian johtama kaupungin vallan-
kumouksellinen proletariaatti ja sen mukana vallan-
kumouksellinen talonpoikaisto tulevat kaikista liberaa-
lien juonista huolimatta jatkamaan järkähtämättä
taisteluaan, kunnes saavat itsevaltiuden kukistetuksi
kokonaan ja rakennetuksi sen raunioille vapaan demo-
kraattisen tasavallan.

Sellainen on sosialistisen proletariaatin lähin
poliittinen tehtävä, sellainen on sen päämäärä nykyi-
sessä vallankumouksessa, ja talonpoikaiston tuke-
mana se saavuttaa tuon päämäärän hinnalla millä
hyvänsä.

Tien, jonka tulee viedä se demokraattiseen tasavaltaan, se on samoin viitoittanut selvästi ja tarkasti.

1) Ratkaiseva, raivokas ottelu, josta me puhuimme edellä, 2) tuon „ottelun“ prosessissa järjestetty vallankumouksellinen armeija, 3) proletariaatin ja talonpoikaiston demokraattinen diktatuuri voitokkaan „ottelun“ tuloksena valtaannostetun väliaikaisen vallankumouksellisen hallituksen muodossa, 4) Perustava kokous, jonka se kutsuu koolle yleisen, välittömän, yhtäläisen ja salaisen äänioikeuden pohjalla — sellaisia ovat ne vaiheet, joiden kautta Venäjän Suuren Vallankumouksen on kuljettava, ennenkuin se tulee toivotuun loppuun.

Mitkään hallituksen uhkaukset tai tsaarin suuria lupaavat manifestit, mitkään Witten hallituksen tapaiset väliaikaiset hallitukset, joita itsevaltius nostaa valtaan pelastaakseen itsensä, mikään Valtakunnanduuma, jonka tsaarin hallitus kutsuu koolle, vaikkapa se kutsuttaisiin koolle yleisen j.n.e. äänioikeuden pohjalla — eivät voi käännäyttää proletariaattia pois sen ainoalta oikealta vallankumoukselliselta tieltä, jonka on vietävä se demokraattiseen tasavaltaan.

Riittääkö proletariaatilla voimia kulkea tätä tietä loppuun asti, riittääkö sillä voimia selviytyä kunnialla siitä jättiläismäisestä, verisestä taistelusta, joka sen on käytävä tällä tiellä?

Kyllä riittää!

Niin ajattelee itse proletariaatti ja valmistautuu rohkeasti ja päättävästi taisteluun.

*„Kavkazski Rabotshé Listok“ 53 № 1,
marraskuun 20 pñä 1905*

Artikkeli ilman allekirjoitusta